

дѣ малко прилича на тебе«. Нѣкой си отъ Спартаници ти забѣлѣжилъ, че ножъ тѣ му билъ много късъ, та мууу отговорили: »прѣстѣни оште една стѣпка« (сир. камъѣѣ неприятель тѣ).

При такъѣѣ обичай спартанци ти естествено стаавнали най-юнашкиѣѣ и най-силниѣѣ народъ на Гръция и есеборо тако-речи всички ти държави на Пелопонесъ припозввнали надъ себе си спартанско то първенство или *гегемония*. Първенство то състояло въ това на обшти ти гръцки себорове и въ врѣме на обшти походи войводство то принааддлежало на спартански ти царе.

Атина. Второ то прочуто народоправление, Аттина, владало югоисточниѣѣ кътъ на Сръдна Гръция, сир. АААтика. Тая област е висока планинска земя, която се оснишава камъ море то на истокъ и на западъ и се свършишова съ носъ Суний. Отъ отдѣлни ти бърда са забѣлѣжитееелни Пентеликонъ, отъ който се е вадилъ хубавъ мраморъѣѣ за атински ти сгради, и Лаврионъ, който има сребърниѣѣ и свинцови рудници. Съштиѣѣ градъ Атина лежалъ на югозападна та страна на Атика близу до морекѣѣи брѣгъ. Пшосръдъ градъ тѣ имало едно стрѣвно остро бърдо: то оббило оградено съ особна стѣна и имало твѣрдѣ много храмове, паметници и други обшти сгради; това мѣсто се нариччало *Акрополъ* (вътрѣшна крѣпость). Главно то атинско шпристаниште на морекѣѣи брѣгъ се наричало *Пирей*; то оббило цѣлѣ особенъ градъ, и съединено съ Атина съ двѣ сестѣни; между които пространство то съшто така било птѣлно съ сгради и правило една непрѣкъсната улица (длъгаа около 10.000 лакте). Въ най-цѣвнало то врѣме на народоправление то брой тѣ на атински ти жители възлиззалъ до 180,000. А всичко то население на Атика било до шполовина милионъ, нѣ повече отъ половина та му били рообе.

Градъ Атина ималъ за своя закрилица богиня Аати-